

Abstrakt

Bakalářská práce se soustředí výhradně na spisy Jeana Epsteina a pokouší se v nich nalézt implicitně formulovanou teorii „filmového já“, tedy vykreslit v rámci interpretace Epsteinových textů povahu, jíž lidská osobnost nabývá skrze transformaci filmovým médiem. Klíčovým pojmem vystihujícím tuto transformaci je *fotogenie*, chápaná v rámci triadického vztahu mezi pro-filmovou skutečností, filmovým médiem jakožto autonomním subjektem modifikujícím běžné vnímání a aktivním filmovým divákem dotvářejícím neurčité a nestabilní filmové objekty svou vlastní emocionálně-tělesnou zkušeností. Práce vychází z Epsteinova intelektuálního zázemí (filosofického, psychologického, vědeckého i uměleckého) a „filmové já“ hledá nejprve jako objekt náležící do modifikovaného filmového časoprostoru a posléze jako reciproční vazbu s filmovým divákem. Pokouší se přitom objasnit, v čem spočívá jeho „upřímnost“, tedy v jakém smyslu má film vzhledem k lidské osobnosti odhalující charakter a v jakém smyslu nabízí divákovu pohledu „upřímný“ obraz lidskosti druhého.